

følgelig have deres Revision, Ministeriet vil have sin kritiske Revision, og Rigsdagen vil have sin, for ikke at tale om, at der jo gennem Behandlingen af Finansloven vil være rig Lejlighed til at gennemgaa og efterse, hvorledes Anstalterne styres og ledes. For Resten skal det erkendes, at naaget de hidtil have været private, det vil sige den Side af dem, der her forhandles — de Kællerste Anstalter — og naaget de omfatte et Antal af 5—600 Individuer, har man ikke hørt Klager fra Hjemmene; jeg har i det mindste ikke hørt nogen Klage fra Hjemmene og har heller ikke set nogen fremkomme overfor Offentligheden. Der er vel maaste kommet Klage fra Lærere o. s. v., men de have vel været rettede mod de forfættelige Lønninger. Den Omstændighed, at man saa lidt har hørt Klager og slet ingen Klage har hørt fra Hjemmene, synes dog at vise, at Anstalterne have været humanit styrede. Jeg maa talke den ærede Ordfører, som har været meget villig til Smødekøkken; derfor have vi ogsaa nu fundet et Resultat, som vi maaste burde have fundet i Fjor. Det synes at ligge saa smublende nær at henvise til den Revision, som Rigsdagen allerede i Forvejen har. Hvad den anden Endring angaar, tillægger jeg den ganske vist mindre Betydning, men jeg erkender, at den ogsaa er en Smødekøkken imod Folketinget, og ligesom den ærede Ordfører erkender jeg, at der ikke derved kan afstedkommes større Skade end ved den Ordning, vi hidtil have haft. Jeg maa derfor paa det bedste anbefale disse Endringer.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardensleth): Jeg erkender fuldt ud Betydningen af de Grunde, som have ledet det ærede Udvalg til at fremsætte de to Endringsforslag, der ere opstillede i Betænkningen, idet jeg haade efter hvad der er udtalt i Betænkningen og efter den Motivering, der er fremkommen fra den ærede Ordfører for Flertallet, i Forslagene ser et imødekommende Tilbud fra Lands-tinget overfor Folketinget, som altsaa under Forudsætning af, at Forslagene tiltrædes fra Regeringens Side og ligeledes finde Tilslutning i Folketinget, vilde kunne bringe denne Sag til en endelig Afslutning. Det vil imidlertid næppe undre det høje Ting, at jeg i og for sig ikke kan anse de to her foreliggende Endringer for Forbedringer af Forslaget, saaledes som det blev fremsat fra Regeringens Side i denne Samling. Den Ordning af Revisionen, der hidtil har fundet

Sted efter Initiativ fra Folketinget ved Ministeriets Foranstaltning, er, tør jeg sige, fra alle Sider anerkendt at være særdeles god. Den har endogaa i Aarenes Løb leberet et særdeles dygtigt og fyldigt Bidrag til Belysning af disse Anstalter, og Revisionen har jo til enhver Tid været tilgængelig for Rigsdagen. Jeg kan derfor i og for sig ikke se nogen reel Grund til nu at komme til Indførelse af en yderligere Kontrol med Anstalterne fra Rigsdagens Side, men jeg erkender paa den anden Side, at i Forhold til den Revisionsbestemmelse, som Folketinget har indsat i Lovforslaget, er det her foreliggende Forslag ganske sikkert en væsentlig Forbedring, idet det jo anerkender den Ret og den Pligt, som Regeringen maa hævde for sig paa dette Omraade som paa andre administrative Omraader til at foretage en selvstændig kritisk Revision. Om man saa som Supplement dertil skal gaa til at give Rigsdagen en kontrollerende Virksomhed gennem sit reviderende Organ, Statsrevisionen, er noget, der kan anses for mere eller mindre nødvendigt, men jeg skal for mit Vedkommende ikke udtale principielle Grunde imod at gaa til denne Foranstaltning, særlig af Hensyn til, at der jo gennem den sandsynligvis vil være Udbygning til at saa Sagen bragt til Ende. Hvad den anden Endring angaar, Endringsforslaget Nr. 2, hvorefter der til Valget af Formand for Direktionen efter den eventuelle Sammenlutning af Anstalterne skal knyttes den Betingelse, at han i Reglen ikke bør være en Statsembedsmand, kan jeg jo selvfølgelig heller ikke ønske Ministeren indskrænket i sit frie Valg mellem de sikkert ikke mange brugbare Kræfter til Formandsstillingen. Men naar denne Indskrænkning ikke fremkommer i den absolute Form, som er foreslaaet af Folketinget, men gives i Form af en Tilkendegivelse i Loven om, hvad der kan anses for ønskeligt, og særlig efter den Motivering, som den ærede Ordfører gav af Betydningen af denne Bestemmelse om, at det i Reglen ikke bør være en Statsembedsmand, skal jeg heller ikke modsætte mig denne Bestemmelse, som jeg saaledes nu kan acceptere. I det hele vil Regeringen gerne bidrage sit til, at denne Sag nu maatte kunne føres igennem. Jeg tror derfor at kunne sige, at Regeringen med Glæde vil kunne modtage disse Endringsforslag, hvis de vedtages af begge Ting, idet man lægger en væsentlig Vægt paa, at man herved kommer til en endelig Afslutning af denne Sag, der nu i 3 Aar har staaet paa Dagsordenen.